

Sygn. akt II CSK 135/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa T. Spółki Akcyjnej w S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Generalnemu Dyrektorowi
Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 22 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 30 października 2014 r., sygn. akt I ACa 392/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; zasądza
od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset) tytułem
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 października 2014 r. Sąd Apelacyjny w Szczecinie zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie, w sprawie z powództwa T. spółka akcyjna w S. przeciwko Skarbowi Państwa - Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych i Autostrad w Warszawie, o zapłatę.

Powód wniósł skargę kasacyjną, w której żądał uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi II instancji, ewentualnie uchylenia zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy przez uwzględnienie powództwa. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał, że w sprawie zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych, a skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia takich przesłanek, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie do rozpoznania oparty został na art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych. Skarga kasacyjna nie jest oczywiście uzasadniona. W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

